

Лобода Роман Олександрович

Київський національний університет технологій та дизайну (м. Київ)

Науковий керівник – доцентка Довгопол Г.О.

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ У СУЧАСНІЙ ОСВІТНІЙ ПАРАДИГМІ

Кожен професійний педагог, який вже довгий час працює у сфері лінгвістики, та початківець, який тільки знаходиться на початку свого наукового шляху стикаються з проблемою яка потім стає невіддільною частиною їхнього життя. Ця проблема хвилювала вчителів, філософів, та всіх хто був долучений до поповнення та поширення знань у суспільстві та без сумнівів стала рушієм розвитку педагогіки. Сенс цієї проблеми був у тому якими методами можливо краще та швидше передати учню свої знання.

За цією проблемою криється надзвичайно важливі завдання: як організувати навчальний процес так, щоб він був корисним, творчим, ефективним, сучасним; враховував би особливості вікової психології, об'єднав у собі самостійне навчання та колективний від праці, щоб навчання викликало лише позитивні емоції та не відчувалося як тягар який тягне учасників. Саме тому питання навчання це не завжди питання змісту а й засобів (Бахтіярова, 2017).

Насамперед треба розібратися для чого саме винайшли «Інноваційні технології навчання». Посилаючись на навчальний посібник «Інноваційні технології навчання» - інноваційне навчання стимулює новаторські зміни в культурі; зорієнтоване на формування готовності особистості до кардинальних змін у соціумі завдяки розвитку форм мислення а також здатності до співробітництва з іншими людьми. М.В. Кларін, аналізуючи наявні на сьогодні інноваційні підходи до навчання, розподіляє їх на два типи:

1. Інновації-модернізації, які модернізують навчальний процес та спрямовані на досягнення гарантованих результатів у межах його традиційної репродуктивної орієнтації;

2. Інновації-трансформації, які перетворюють традиційний навчальний процес та спрямовані на забезпечення його дослідницького характеру, організацію пошукової навчально-пізнавальної діяльності (Krasulia, 2019).

Головна розбіжність цих двох підходів більш помітна зі сторони тих хто навчається. За умов традиційного підходу, студент має пасивно отримувати навчальний матеріал, зате нові інноваційні технології спрямовані на збільшення активного процесу засвоєння студентом знань та вмінь.

На сьогодні виділяють такі особливості інноваційного навчання:

- Оптимальність
- Сучасність
- Інтеграція
- Якісна оцінка результатів учня

На мою думку найбільш ефективним та цікавим є «Модульне навчання». Ключова особливість цього методу полягає у тому, що зміст навчального матеріалу структурований, що допомагає більш ефективно вивчати та засвоювати матеріал. Вона зародилась наприкінці 60-х років ХХ ст. в англomовних країнах як один з варіантів програмованого навчання. Проте модульне навчання відрізнялось від програмованого своєю ефективністю. Розробка технології модульного навчання почалася в період Другої Світової війни, коли виникла потреба в освоєнні великого обсягу навичок за дуже короткий час, потрібних у конкретній трудовій діяльності. Виникнення модульного навчання надало можливість усунути недоліки старої системи навчання (Nikolaeva, 2019). Упровадження нового типу навчання мало на меті навчити виконувати роботу, враховуючи особливості тих, хто навчався за старою системою, оскільки модульному навчанню властиві ідеї гуманізму,

оптимізму, успіху в навчанні та діяльності, індивідуально-особистісного підходу. Але у кожного метода є свої переваги та недоліки.

Переваги «Модульного навчання»:

1. Мобільність;
2. Збільшення ролі студентського самоврядування;
3. Студент працює протягом усього навчання а не лише під час сесії;

Недоліки «Модульного навчання»:

1. Погіршення стосунків між учасниками колективу через постійне змагання;
2. Вимоги для отримання балів є дуже високими;
3. Такий спосіб навчання сподобається далеко не усім учням;

Отже, поява інноваційних технологій навчання відіграє дуже велику роль у підвищенні якості та швидкості навчання. Саме завдяки цим технологіям ми маємо змогу навчати учнів на відстані у такій важкій ситуації та загально підвищити рівень освіти.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Бахтіярова, Х.Ш. (2017). Інноваційні технології навчання: Навч. посібн. для студ. вищих технічних навчальних закладів / [Кол. авторів; відп. ред.; наук. ред. Арістова А.В.; упорядн. словника Волобуєва С.В.]. Київ: НТУ.
2. Krasulia, A. (2019). User-Generated Content Tools in the Classroom / Конкурентоспроможність вищої освіти України в умовах інформаційного суспільства : збірник тез II Міжнародної науково-практичної конференції (м. Чернігів, 11 жовтня 2019 р.) / Чернігів. нац. технол. ун-т. – Чернігів,. – С. 280.
3. Krasulia, A. (2018). Students' perceptions of educational value and effectiveness of integrating electronic gadgets (mobile phones/tablets) with teaching-

learning activities in an English as a foreign language classroom – Master’s Thesis – University of Tartu. Відтворено <https://dspace.ut.ee/handle/10062/62210?show=full>.

4. Nikolaeva, S. (2019). The common European Framework of Reference for Languages: past, present and future. *Advanced Education*, 12, 12-20. Відтворено з DOI: 10.20535/2410-8286.154993